

ȘCOALA DE TEATRU ȘI FILM DIN CHIȘINĂU PRIVITĂ PRIN PRISMA PRODUCȚIEI PREZENTATĂ ÎN CADRUL FESTIVALULUI INTERNAȚIONAL AL ȘCOLILOR DE TEATRU ȘI FILM *CLASSFEST-2012*

*THE SCHOOL OF THEATRE AND CINEMA ART FROM CHISINAU
CONSIDERED THROUGH THE PRISM OF THE PRODUCTIONS
PRESENTED AT THE INTERNATIONAL FESTIVAL OF THEATRE
AND CINEMA SCHOOLS CLASSFEST-2012*

VERA MEREUȚĂ (GRIGORIEV),

profesor universitar,

Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice, Chișinău

The present article comprises data concerning the opportunity of organizing such a festival in the Republic of Moldova. It reveals the festival purpose and the objectives such as drawing the participants attention to the quality of the teaching-studying process in the field of theatre and cinema art. It offers information about the productions of the participating theatre schools in the two editions of the festival. The author emphasizes the innovations of the second edition of the festival compared to the one held in 2011 pointing out the contribution of the Academy of Music, Theatre and Fine Arts for creating a clear image of the school's tendencies and the role of theatre and cinema art in moulding the society's aesthetic taste.

La Chișinău, în perioada 2-7 aprilie 2012, s-a desfășurat Festivalul Internațional al Școlilor de Teatru și Film, ediția a II-a, *ClassFest-2012*, organizat de Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice din R. Moldova.

Asemenea întruniri ale școlilor de teatru și film se practică în mai multe țări, având un scop bine determinat – cunoașterea, prin comparație, a nivelului, a calității procesului de predare-învățare a disciplinelor formative și, îndeosebi, a celor de specialitate, în vederea dezvoltării și afirmării tinerilor dotați în domeniul teatral și cinematografic, care aspiră la propria lor realizare ca artiști.

Încă de la fondarea sa, în 1989, în cadrul Institutului de Arte, Facultatea Arte Dramatice, participă cu cele mai reprezentative lucrări studențești la festivaluri teatrale din diverse țări: Polonia, România, Rusia, Slovacia, Ucraina. E lucru firesc – tinerii întotdeauna

au dorit și doresc să vadă, să cunoască, să știe cât mai multe în domeniul profesional pe care și l-au ales.

Inițiativa organizării unei asemenea ample manifestări a tineretului dotat artistic în Republica Moldova aparține decanatului Facultății Arta Teatrală și Cinematografică. Doamna decan, doctor în studiul artelor, conferențiar universitar Svetlana Târțău, cu mult curaj, dar și cu perseverența, chibzuința și responsabilitatea ce o caracterizează, a făcut tot posibilul ca visul desfășurării unui Festival Internațional al Școlilor de Teatru aici, la noi, în R. Moldova, să devină realitate.

Într-o perioadă relativ scurtă, (2010-2011), dna Svetlana Târțău reușește să contamineze cu această idee Rectoratul AMTAP și Ministerul Culturii și obține susținerea lor, precum și a Primăriei Municipiului Chișinău, a Uniunii Oamenilor de Teatru, a Uniunii Cineaștilor din R. Moldova, a ICR *M. Eminescu*

din Chișinău și a altor instituții coorganizatoare. Apoi formează o echipă de lucru compusă din membri ai FATC. Sarcina asumată este enormă – invitarea rectorilor, decanilor școlilor teatrale de a participa la primul Festival Internațional *ClassFest-2011*, atragerea partenerilor cofinanțatori, căutarea posibilităților de mediatizare etc. și, în sfârșit, coordonarea tuturor factorilor meniți să asigure buna desfășurare a manifestației.

Ideea însăși, precum și promovarea acesteia până la realizare – Festivalul Internațional al Școlilor de Teatru *ClassFest-2011*, a fost, în opinia noastră, un act de patriotism și conștiință civică. Acest Festival reprezintă o serioasă trecere în revistă a realizărilor din domeniul instruirii în arta teatrală pe o arie geografică destul de întinsă. Astfel, la prima ediție din 2011, s-au întrunit opt școli de teatru din cinci țări: Georgia, România, Belarus, Ucraina și R. Moldova, la care AMTAP a participat cu patru spectacole: *D-ale carnavalului* de I. L. Caragiale – regizor pedagog M. Iorga, lector superior; *Calandria* de Bernardo Dovizi da Bibbiena, în regia lui Vlad Ciobanu, lector superior, coordonator artistic al anului IV; *Comedianții* de Eduardo de Filippo, realizat de studenții din anul III, clasa Emil Gaju, conferențiar interimar, maestru în artă și un spectacol non-verbal, de expresie corporală, cu titlul alegoric *Vorbește*, realizat de lectorii superiori Nicolai Kazmin și Ianoș Petrașcu cu o echipă de studenți de la catedrele Regie și Actorie. Atât concepția, cât și realizarea lui, plasticitatea și expresivitatea desăvârșite, pe fundalul sau pe canavaua unei muzici selectate cu mult gust ce avea menirea să creeze atmosfera, subliniind coeziunea relațiilor dintre personaje, i-au asigurat, în același an, succesul la Festivalul de Teatru Studentesc Hy-

perion din București și la cel similar din Carei, jud. Satu-Mare, România, fiind menționat ca unul dintre cele mai reușite spectacole studentești.

Au avut o bună prestație și reprezentanții celorlalte școli teatrale, ce s-au prezentat cu următorul repertoriu:

Geneze – spectacol de teatru de umbre; *O scrisoare pierdută* după I. L. Caragiale – o abordare păpușărească a piesei – ambele prezentate de Universitatea de Arte *George Enescu*, Iași, România;

TragiDramedia – o compoziție după piesa *Înăimita* de Karpenco-Karîi – Universitatea Națională de Teatru Cinematografie și TV *Karpenco-Karîi*, Kiev, Ucraina;

Bacantele de Euripide – Universitatea *Babeș-Bolyai*, Cluj-Napoca, România; *PA-DAM, PA-DAM!* – Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică, *I.L. Caragiale*, București, România;

Gaițele de Alexandru Kirîțescu – Universitatea de Arte Târgu-Mureș, România;

Menajeria de sticlă de Tennessee Williams – Universitatea de Teatru și Cinematografie *Șota Rustaveli*, Tbilisi, Georgia;

Dragă Elena Sergheevna de L. Razumovskaia și un program concertistic – Academia de Stat de Arte din Minsk, Belarus.

Dacă *ClassFest-2011* a întrunit doar școli de teatru, în ediția a II-a din 2012 a fost inclusă în programul festivalului și producția cinematografică. Au manifestat interes și dorința de a participa 15 școli de teatru și film din zece țări: Belarus, Georgia, Germania, Polonia, Republica Cehă, România, Rusia, Slovacia, Ucraina și R. Moldova. E de remarcat faptul că din România au participat școli din patru centre culturale mari: București, Iași, Cluj-Napoca, Târgu-Mureș; din Rusia – Institutul

Teatral *B. Șciukin* din Moscova, școală vestită, ce a dat pentru R. Moldova patru promoții de actori – absolvenții din 1960 au fondat Teatrul Republican pentru Copii și Tineret *Luceafărul*, cei din 1971 au completat trupa acestui teatru, promoția din 1985 a fost inițial încorporată în colectivul teatrului *Luceafărul*, ulterior, scindându-se, fondează teatrul *Eugene Ionesco*, iar absolvenții anului 1993, în majoritate, sunt angajați în trupa Teatrului Național *M. Eminescu*. În calitate de pedagogi formatori, activează cei mai buni regizori și actori care au pus și pun umărul la pregătirea cadrelor naționale de actori, regizori, crainici, prezentatori Radio sau TV.

Și în acest an, Festivalul a avut un repertoriu bogat, variat și interesant, cuprinzând diferite genuri: dramă, comedie, divertisment. Repertoriul participanților din afară a fost precum urmează:

O comedie despre omul bogat și Lazăr de Pavel Kyrmezer – Academia de Arte Dramatice din Bratislava, Slovacia;

Shakespeare INSANE după W. Shakespeare – Universitatea *Babeș-Bolyai* din Cluj-Napoca, România;

Sașka de Veaceslav Kondratiev – Institutul Teatral *B. Șciukin* din Moscova, Rusia;

Dovada contrariului de Olivier Chiacchiare – Academia de Teatru și Film *Athanor* din Burghauzen, Germania;

Al III-lea război mondial de Alfonso Sastre – Universitatea de Arte *George Enescu*, Iași, România;

Spectacolul *Sex* de Justinel del Corte – Universitatea de Arte din Târgu-Mureș, România;

Concert teatralizat *Arika do Varika* – Universitatea de Stat *ILIA* din Tbilisi, Georgia;

Unde-i ața mai subțire, acolo se rupe de Iv. Turgheniev, Universita-

tea de Stat de Teatru, Film și TV *Karpenko-Karîi* din Kiev, Ucraina;

Jocuri în curtea din spate de Edna Mazya – producție a UNATC *I.L. Caragiale* din București, România.

Pe parcurs toți participanții nu doar și-au prezentat propriile lucrări de creație, ci s-au bucurat de fericitul prilej de a urmări reprezentațiile colegilor lor din alte țări, ale altor școli, observând pe cine și ce îl pasionează, ce mijloace de exprimare, ce procedee de influență asupra publicului aplică, ce tehnici le suscită și le susțin creativitatea. Or, tocmai acesta și este unul din obiectivele Festivalului – descoperirea celor mai eficiente metode de educare-formare a talentelor, de valorificare a potențialului lor artistic.

Sălile arhipline, aplauzele fierbinți ale spectatorilor și ale colegilor de breaslă, înalta apreciere din partea măștrilor scenei demonstrează în mod cert succesul Festivalului. Prin repertoriu, variat ca tematică, prin interpretare artistică inspirată, joc organic, comunicare scenică bine motivată, studenții actori au demonstrat vitalitatea artei dramatice, necesitatea existenței *Teatrului* ca exponent al tendințelor de umanizare a relațiilor interumane, ca barometru al mentalității și valorilor spirituale.

Asemenea întruniri sunt foarte utile pentru cunoașterea și apropierea culturilor, respectându-se și apreciindu-se diversitatea lor, mai ales în perspectiva tendințelor de globalizare. Or *teatrul*, oglindind fața adevărată a societății, este chemat să orienteze instinctul natural al omului către frumos și bine. Căci omul nu poate trăi, nu poate fi fericit doar cu gândul la nevoile sale cotidiene. Cu regret, ne-am pomenit într-o perioadă de dezvoltare a societății, când singura valoare pe care o prețuiește acum omul, îndeosebi generațiile noi, este valoarea materială. Trebuie trezit interesul pentru latura spirituală a

vieții. Iar asta nu o pot face decât artele, inclusiv teatrul, filmul, televiziunea.

Mi-am propus să vin în continuare cu opinia mea personală asupra nivelului de pregătire a actorilor la AMTAP din Chișinău, în lumina spectacolelor prezentate la Festival. Putem constata, prin comparație, că Școala teatrală din R. Moldova, din punctul de vedere profesional, asigură o instruire competitivă. Prin repertoriul abordat pe parcursul anilor de studii, prin buna pregătire profesională, prin exigență și gust estetic, pedagogi competenți le trezesc discipolilor lor și interesul pentru promovarea laturii spirituale a existenței.

În ediția a II-a a Festivalului *Class-Fest-2012*, AMTAP a fost prezentă cu trei spectacole, originale, interesante prin concepția regizorală, al cărei scop este scoaterea în evidență a puterii de imaginație a fiecărui participant creat în măsura talentului acestuia.

În arta dramatică în special, textul este elementul care declanșează imaginația, vizualizarea, asigurând vitalitatea viitoarei creații scenice. Textul stimulează atât creativitatea regizorului, cât și a interpretului. Întregul sistem de exerciții, de studii judicios selectate, ingenios aduse către studenți, tocmai au menirea să le dezvolte, să le faciliteze această dezinvoltură, autenticitatea aflării lor în scenă, firescul, puterea de contaminare prin jocul inspirat și cuvântul expresiv.

Mă voi referi întâi la spectacolul *Despre sexul femeii – câmp de luptă în războiul din Bosnia*, după piesa semnată de Matei Vișniec și prezentat de două studente din anul IV ATC, clasa profesorului Emil Gaju, conferențiar interimar, maestru în artă. Regizorul-pedagog Gheorghina Todorov, lector superior și studentele Mariana Bratu și Tanea Nabieva au reușit să creeze, pornind de la text, un teatru-imagie, îmbinând jocul viu actoricesc cu imagini proiectate pe ecran ce redau tul-

burător atrocitățile războiului. Actrițele demonstrează o viață psihică tensionată, toate elementele de joc fiind bine sudate. Prin autenticitatea trăirii, ambele interprete produc asupra spectacolului impresii profunde, stârnind compasiune pentru soarta lor dramatică și revoltă contra războiului cu tot răul pe care îl aduce. Toate elementele de expresie scenică sunt lucrate cu migală, perfect dozate, fixate, încât crezi că tot ceea ce vezi este adevărat, absolut real. Tinerele actrițe nu dispun deocamdată de o suficientă experiență de viață, care să le alimenteze imaginația în direcția redării exacte a trăirii personajelor. Doar propria sensibilitate artistică, harul, talentul, școala și o strânsă și prodigioasă conlucrare cu pedagogul-regizor le-a ajutat să creeze două personaje vii și convingătoare, atât de diferite, prin veridicitatea și puritatea trăirii, prin motivarea psihologică a faptelor. Toate intențiile și reacțiile exprimate prin cuvânt, atitudine, gest, privire provin din tulburătoarea dramă pe care o trăiesc aceste două femei: una Dorra – Tanea Nabieva, o fată tânără pe care războiul, prin viol, a zdrobit-o, a nenorocit-o, și alta – Kate – Mariana Bratu, o americană ceva mai în vârstă, dar care și-a lăsat în SUA, acasă, soțul cu două fete; ea fiind medic-psiholog, s-a înrolat în echipa de medici voluntari pentru a încerca să vindece, măcar să diminueze durerile, rănilor războiului, dar care până la urmă cade și ea victimă a acestui război, căci orice rezistență psihică, până și a unui psiholog, cedează.

Astfel soarta impredictibilă le-a dus pe aceste două femei într-un salon de spital – un spațiu închis, aproape gol, nici tu ușă, nici tu fereastră, doar un singur scaun (multifuncțional) pe fundalul peretelui alb, gol, ce servește și de ecran, pe care se perindă episoade, fragmente din recenta realitate crudă ce le bântuie conștiința, provocându-le coșmaruri.

Actrițele redau tot tumultul interior al personajelor cu o mare putere de convingere că te miri de unde au adunat, de unde scot atâta adevăr al vieții scenice.

Pentru T. Nabieva-Dorra, ceea ce i s-a întâmplat este o catastrofă. Nu doar trupul i-a fost pângărit, batjocorit, ci i-a fost profanat, călcat în picioare sufletul. Ea este bosniacă. În virtutea religiei, credinței, tradiției, fecioria este o virtute sacră. Iar dânsa a fost necinstită într-un mod brutal, repetat. Cum să mai poată trăi după asta și încă purtând în pânțele o zămislire de-a dușmanilor săi. Cum să aduci pe lume un prunc al cărui tată este războiul?

Și iată că M. Bratu – Kate cu multă răbdare și bunăvoință, cu mult tact și insistență prin cuvintele ce le găsește pentru Dorra, cu o voce caldă, plină de blândețe umană, învăluind-o cu privirea plină de duioșie și afecțiune – o îmblânzește, o face treptat-treptat să accepte viața, să accepte acest prunc care va avea doar mamă, doar al ei va fi.

Din derularea pe ecran a vieții de mai departe, ingenios construită regizoral, aflăm că anume prin acest copil viața ei dobândește sens.

Am urmărit zbuciumul, lupta a două personaje feminine, diferite ca fire, vârstă, concepție, educație, credință. Războiul le-a condamnat la acest fel de relații. Cât de sălbatică și violentă ne apare T. Nabieva-Dorra în refuzul ei categoric de a mai trăi, a da viață unui bastard. Cât de duioasă și maternă este Mariana Bratu – Kate, în dorința ei de a-i vindeca sufletul pentru viață. Dar cât de categoric, drastic, imperativ sună glasul ei în scenele când comentează imaginile de pe ecran, protestând împotriva acestui război dezastruos, a acestei orânduiri a lumii.

Cred că a meritat să se lase captivate de acest text scris în baza unor

fapte reale, concrete, de actualitate, devenite creație artistică – document istoric.

Prin concepție regizorală și joc actoricesc, spectacolul este răscolitor. Cu acest spectacol AMTAP a participat și la Festivalul de Teatru studențesc din Kiev, Ucraina, ce a avut loc în perioada 26-30 martie 2012, unde a fost foarte apreciat, mediatizat pe larg. Ba a mai primit și o solicitare de contract din partea UNESCO.

Un alt spectacol, cu Vera Țurcanu – anul IV ATC și Nicu Țurcanu – masterand, este intitulat *Nu striga la mine*. Concepția, scenariul și regia sunt semnate de Ianoș Petrașcu, lector superior, discipol al lui Nicolai Kazmin. E un spectacol de expresie corporală, este realizarea plastică a ideii, în afara cuvântului, când vorbește mișcarea, gestul, privirea, pornirea interioară. Toată gama de stări sufletești, de atitudini, toate ideile, sugestiile, reacțiile capătă viață scenică vie și expresivă doar prin expresia corporală. Acest gen de joc scoate în evidență pregătirea multilaterală a actorului contemporan pe care i-o poate oferi școala. Și tema spectacolului *Nu striga la mine* este demnitatea femeii, armonia relațiilor. Lipsa ei duce la violență, la discordie. Gândit cu ingeniozitate, dar și cu suficientă judiciozitate, spectacolul produce o impresie puternică prin expresivitatea fiecărui gest în care actorul crede ca în propria existentă.

Cel de-al treilea spectacol inclus în repertoriul Festivalului a fost *Lecția* de Eugene Ionesco, prezentat de studenții din anul III ATC, clasa Nelly Cozaru, conferențiar, maestru în artă. *Lecția* este o piesă din teatrul absurdului (care contrazice gândirea logică, care nesocotește legile naturii și ale societății, contrar bunului simț; ilogic). Piesa înaintea mari probleme și în fața profesioniștilor, în ce privește construcția personajelor, motivarea comportamen-

tului, stabilirea (inventarea) unui suport plauzibil al relațiilor dintre personaje. Cu atât mai dificil pare a fi pentru tinerii studenți, dar, totodată, și foarte atractiv ca motor pentru improvizație.

Pedagogul-regizor Nelly Cozaru, grație erudiției, intuiției și experienței teatrale, este familiarizată cu dramaturgia ionesciană, ba poate chiar îndrăgostită de ea. Îmi amintesc cu cât elan artistic, cu câtă pasiune și-a modelat ea și a jucat rolul Doamnei Martin în spectacolul *Cântăreața cheală* la teatrul *Eugene Ionesco*.

Așadar, *Lecția* cu o distribuție originală, surprinzătoare chiar, dar motivată și de convenționalitatea artei teatrale și de interesul pedagogului pentru lărgirea potențialului artistic al studenților. Interpreți: profesorul – Ștefan Bouroșu, menajera – Elena Mocanu, eleva – Dan Melnic. N. Cozaru s-a priceput să-și ghideze discipolii cu multă abilitate spre descoperirea a noi fațete ale talentului, să le sugereze căi și mijloace de a fi ingenioși, convingători și foarte expresivi, creându-și niște personaje bizare, absurde, neverosimile și totuși convingătoare, interesante. Prin personajele create, studenții anului III au demonstrat un joc natural și flexibil cu o clară tentă a ridicolului prin manifestarea impulsurilor și a brutalității afectelor.

Nu mi-am propus să redau subiectul sau să tratez sensul *Lecției*, salut însă curajul pedagogului și al studenților pentru acel avânt creator și zbor al fanteziei ce le-a permis crearea unor chipuri scenice cu totul deosebite, cu prisos de vitalitate.

Ștefan Bouroșu – profesorul este stăpânit de o tendință irezistibilă de a-și manifesta dorințele în toată urâtenia și absurditatea lor și o face cu multă abilitate fizică și vocală; Elena Mocanu – menajera, deși parcă se află într-un somn magnetic, este mereu

atentă la toate dorințele profesorului, îl înțelege din o jumătate de cuvânt, ba și fără de cuvânt. Ea este sclava lui, complicele lui, martorul lui, spectatorul lui ce-l admiră cu evlavie parcă. Dan Melnic – Eleva – o surpriză neașteptată. S-a confruntat cu dublă sarcină: să joace în travesti, un rol de sex opus și totodată să imprime personajului un caracter ionescian, realizat ingenios, cu fantezie și fermitate. Impețuitatea lor temperamentală denotă adevărată teatralitate. Și în *Lecția* personajele sunt bine individualizate.

Studenții, prin jocul lor, prin propria sensibilitate artistică și prin aportul *uceniciei* în dezvoltarea aptitudinilor firești, aduc dovadă vocației artistice, vădind un bun nivel de maturitate profesională. Toți studenții au dat dovadă de o bună tehnică a vorbirii, de un registru vocal bine susținut. Cuvintele rostite redau veridic lumea interioară a personajelor. Prin aceste trei spectacole privite prin prisma producției prezentate la festival, s-a demonstrat competitivitatea școlii de artă teatrală din Chișinău.

Și la secțiunea *Film*, școlile participante au venit cu un repertoriu bogat. Tematica este foarte variată și titlurile înseși ale filmelor anunță deja problemele ce-i preocupă pe tinerii creatori – soarta omului, relațiile dintre oameni atât cele intime, cât și cele sociale cu repercusiuni asupra destinului. Atât regizorii, cât și operatorii dau dovadă de o gândire artistică originală și interesantă, ațintindu-și atenția asupra problemelor societății actuale.

Din presă, din opinii ale cunoscătorilor, putem afirma că și aici s-a produs un valoros schimb de experiență, schimb de idei, s-a convenit asupra unor contacte bilaterale. Ziarul *Timpul* din 6 aprilie subliniază că *Surprizele s-au ținut lanț și la secțiunea Film. Cu lucrări foarte bune au venit cineaștii*

din Polonia, Cehia, Germania, Georgia, Ucraina, România și R. Moldova.

În ce a constat *inovația* Festivalului *ClassFest-2012*, în raport cu Prima ediție din 2011?

În primul rând – în lărgirea ariei geografice; în al doilea – în includerea în program a filmului studentesc; în al treilea rând – în realizarea unor ateliere de creație susținute de mari maeștri ai scenei din Occident.

Este vorba de două ateliere de actorie: *În căutarea creativității actorului* moderat de Ianusz Stolarski – actor, regizor, fondatorul Asociației Teatrale Antract, Polonia și *Elemente ale unui demers metodic – actoricesc pentru un teatru de artă modernă* condus de David Esrig – actor, regizor, profesor, Rectorul Academiei de Teatru și Film *Athamor* din Burghauzen, Germania.

În cadrul acestor ateliere de creație de un înalt profesionalism, studenții participanți au luat cunoștință cu mult interes și de alte metode de declanșare a creativității, de canalizare a sensibilității, au cunoscut și alte opinii, alte viziuni asupra artei dramatice.

Și încă un eveniment important din cadrul Festivalului, ce ne onorează – acordarea înaltului titlu onorific de Doctor Honoris Causa al Academiei de Muzică, Teatru și Arte Plastice din R. Moldova dlui dr. profesor David Esrig, Rector al Academiei de Teatru și Film *Athamor* din Burghauzen, Germania pentru aportul valoros la dezvoltarea artei teatrale.

Atât la deschiderea, cât și la închiderea Festivalului, un grup de studenți de la Facultatea Artă Instrumentală, Compoziție și Muzicologie sub egida Angelei Molodojan, lector superior, au interpretat creații celebre de Vivaldi, Mozart, Bach, Skorik, Piazzola și alți compozitori clasici,

creând o atmosferă de fast, de frumoasă sărbătoare.

Întrucât facultatea nu dispune de o sală de spectacole, de o scenă bine dotată tehnic, în măsură să răspundă tuturor cerințelor artei spectacolului, toate manifestările din cadrul Festivalului au fost găzduite de teatrele profesioniste: *Licurici*, *Mihai Eminescu*, *Anton Cehov*, *Luceafărul*, *Satiricus I.L. Caragiale*, *Ginta Latină*, de cinematograful *Odeon*.

Ediția a II-a *ClassFest-2012* a putut fi realizată grație sprijinului acordat de Ministerul Culturii, Institutul Cultural Român *Mihai Eminescu* din Chișinău, Institutul Polonez din București, Institutul Cultural German *Goethe*, Centrul de Știință și Cultură al Federației Ruse în R. Moldova, Ambasada Federației Ruse, Primăria municipiului Chișinău, UNITEM și Uniunea Cineaștilor din R. Moldova, precum și de partenerii generali *Moldcell* și *Victoriabank*.

Prin toate acțiunile desfășurate în cadrul Festivalului Internațional al Școlilor de Teatru și Film *ClassFest-2012*, Academia de Muzică, Teatru și Arte Plastice a adus dovezi certe că pulsul artistic este strâns legat de prezent, a format o imagine clară a *tendințelor școlii* și a rolului artei teatrale și cinematografice în modelarea gustului estetic al societății. Festivalul a avut menirea să răspundă unei anumite concepții, aruncând o lumină de ansamblu asupra tendințelor orientative ale artei teatrale și cinematografice. Este modesta noastră contribuție la cauza de apropiere prin forța artei, pentru o mai bună înțelegere interculturală și interumană reciprocă. Este o frumoasă pagină înscrisă în istoria Academiei de Muzică, Teatru și Arte Plastice din Republica Moldova.